מנחה מאי עבידתה אמר רב פפא מנחת נסכים ס"ד אמינא הואיל ובהדי זבח אתיא כי גופיה דזבח דמיא קמ"ל ומאן (א) דפסל שאני הכא דאמר קרא ב] 1והרים הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה המנחה עד ג] דאיתא לכולה ה)מנחה לא יקטיר ואידך מן המנחה ג] מנחה שהיתה כבר (שלימה בשעת קמיצה יקטיר אע"ג דהשתא אינה שלימה) ד] איתיביה ר' יוחנן לריש לקיש ו)עד שלא פרקה נפרס ה] ז)[לחמה] הלחם פסול ואין מקטיר עליו את הבזיכין ו] ואם משפרקה נפרס לחמה הלחם פסול ומקטיר עליו את הבזיכין ז] ואמר רבי אלעזר לא פרקה ממש אלא כיון שהגיע זמנה לפרק ואע"פ שלא פירקה א"ל הא מני רבי אליעזר היא א"ל אנא אמינא לך משנה שלימה ואמרת לי את רבי אליעזר ח] אי ר' אליעזר מאי איריא נפרס אפי' שרוף ואבוד נמי מכשר אישתיק ואמאי שתק לימא ליה צבור שאני הואיל ואישתרי טומאה לגבייהו אישתרי נמי חסרות אמר רב אדא בר אהבה זאת אומרת החסרון כבעל מום דמי ואין בעל מום בצבור: יתיב רב פפא וקאמר ט] להא שמעתא א"ל רב יוסף י] בר שמעיה לרב פפא מי לא עסקינן כ)דרבי יוחנן וריש לקיש במנחת העומר דציבור היא ופליגי אמר רב מלכיו תנא חדא ל)2מסלתה שאם חסרה כל שהוא פסולה 2משמנה שאם מ)חסרה כל שהוא פסול ותניא אידך יא] והנותרת מן המנחה פרט למנחה שחסרה היא ושחסר קומצה ושלא הקטיר מלבונתה כלום תרי קראי בחסרות למה לי לאו חד למנחה שחסרה קודם קמיצה וחד לשירים שחסרו בין קמיצה להקטרה ותיובתא דר' יוחנן בתרוייהו לא חד למנחה שחסרה קודם קמיצה דאי מביא מביתו וימלאנה אין ואי לא לא וחד לשירים שחסרו בין קמיצה להקטרה דאע"ג דמקטיר קומץ עליהן אאותן שירים אסורים יב] לאכילה דאיבעי' להו לדברי האומר שירים שחסרו בין קמיצה להקטרה מקטיר קומץ עליהן אותן שירים מה הן באכילה אמר קרא והנותרת יג] ולא הנותרת מן הנותרת ורבי ינאי אמר יד] מהמנחה מנחה שהיתה כבר: קמץ בשמאל [וכו']: מנא הני מילי אמר רבי זירא דאמר קרא 3ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה כף זה איני יודע מהו כשהוא אומר 4ולקח הכהן מלוג השמן ויצק על כף הכהן השמאלית כאן שמאלית הא כל מקום שנאמר כף אינו אלא ימין והא מיבעי ליה לגופיה שמאלית אחרינא כתיב ואימא אין נ)מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות שמאלית אחרינא כתיב כאן שמאלית ואין אחר שמאלית ואימא אדרבה מה כאן שמאלית אף בעלמא נמי שמאלית ארבעה שמאלית כתיבי תרי בעני ותרי בעשיר אמר ליה ר' ירמיה לרבי זירא על בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית דכתיב ס)(בשמן דמצורע עשיר) למה לי

דהא

מנחה מאי עבידתה. מאי ל] זריקה ט) יש במנחה: **במנחת נסכים.** הבאים עם הזבח אם אבד חלב ובשר של זבח ומנחה קיימת לא יזרוק הדם (ב) מן י) המנחה: **והרים הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה.** עד דאיתא לכולה לא] כ)קיימת ואי לא לא יקטיר (את אזכרתה): **שהיתה כבר.** שהיתה כבר שלימה בשעת הקומץ אע"ג דהשתא אינה שלימה יקטיר: יב] **ומקטיר בזיכין.** אלמא ל) שירים שחסרו בין (סילוק) קמיצה להקטרה מקטירים עלייהו הקומץ: **ואמר ר"א כו'.** לא איצטריך אלא איידי דתנא לעיל תנא הכא: **משנה שלימה.** סתם משנה: **מישתרי טומאה לגבייהו.** דכתיב בתמיד (במדבר כח) במועדו ומשמע אפילו בשבת יח] ובטומאה: **ואת אומרת.** מדלא שני הכי שמע מינה חסרון כבעל מום דמי ואין בעל מום שרי בצבור טפי מביחיד הלכך חסרון דבין קמיצה להקטרה אי הוי פסול ביחיד הוה פסול נמי בצבור הלכך אישתיק: **להא שמעתא.** יט] דאישתיק ולא שני ליה צבור שאני: **מי לא** כ] **עסקינן.** מ)(דמשום) פלוגתא לעיל (ג) דכי נמי קאמר ר"ל אין מקטירין קומץ עליהם במנחת צבור נמי אמר כגון בזיכים ללחם הפנים: נ)סלת כא] עשרון בעי לוג שמן דאמר בפ' שתי מדות (לקמן פח.) למנחה ולוג שמן ס): **(מן המנחה) והנותרת מן המנחה פרט לשחסרה היא.** למנחה שלימה משמע: **ושחסר קומצה.** לשירי מנחה העשויה כהלכתה משמע וקומץ החסר נפקא לן בהקומץ רבה (לקמן דף כ.) דפסול מדכתיב מלא כב] קומצו תרי זימני ע): **ושלא הקטיר מלבונתה כלום.** כג] נפקא בהקומץ [רבה] (לקמן דף כ.) דהקטרת לבונה וקומץ כד] (מעכבות זו את זו) פ): **מלבונתה כלום.** אבל אם הקטיר קצת נאכלים השירים כדאמר לקמן בהאי פירקא (דף יב.) דאם חסרה כה] בשעת הקטרה כשרה: **תרי קראי.** כו] מסולת ומן המנחה אבל משמנה לא תשיב דהאי לגופיה אתא לקודם קמיצה אבל בסולת למה לי תרי קראי: **לאו** כז] **לקודם קמיצה.** דלא יביא מתוך ביתו וימלאנה: כח] **לשירים שחסרו.** דאין מקטירין קומץ עליהם: **אסורים באכילה.** דהאי קרא דמן המנחה לא משתעי אלא בשירים: כט] **נותרת מן הנותרת.** צ)(כגון) דמתחילה היו כל השירים נותרות מן הקומץ וכשחסרו שירים היו הנותרים שירי שירים: **שהיתה כבר.** בשעת הקומץ היתה שלימה אע"פ שחסרה בין קמיצה להקטרה קרינא ביה והנותרת מן המנחה פליגי ק) ר' ינאי אדזעירי. ל"א שהיתה כבר בשעת הקטרה והכי משמע והנותרת מן המנחה שהיתה שלימה כבר בשעה שנעשו אלו שירים יאכלו אהרן ובניו אבל לא יאכלו אותם שירים שנעשו שירים ממנחה חסירה והיינו דזעירי ומשמעות דורשין איכא בינייהו ר) (ד) ל] ש)(בן בתירא אומר קומץ לתוך הכלי ויחזור ויקמוץ בימין): **לגופיה.** שמאלית ולא ימנית: **שמאלית אחרינא כתיב.** נמי (ה) לעשיר: **ואימא.** להכי אתא שמאל אחרינא למיעוט אחר מיעוט לא] דמתרוייהו שמעינן ימנית לא ואין מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות דלאפי' ימין דכהן כשרה בשמן דמצורע: **שמאלית אחרינא כתיב.** בעני לב] ואי משמע מיעוט אחר מיעוט תלתא למה לי: **ארבע שמאלית כתיבי.** לג] חד לגופיה ת) וחד לגלויי עלייהו דהנך תרתי דלאו למיעוט אחר מיעוט אתו וחד שלא תאמר האי דקמיה להכי אתא מה כאן שמאלית אף בעלמא שמאלית דא"כ האי בתרא למה לי אלא מדכתיב האי בתרא הוי להו שני כתובים הבאין כאחד ואין מלמדין. לשון אחר לד] שמאלית תרי לגופייהו חד בעני וחד לעשיר שלא תאמר הואיל ואשתני בעניות אישתני בימין ותרי לאשמועי' כאן שמאלית ולא אמר דהוו להו שני כתובין דאי כתיב חד הוה אמינא מה כאן שמאלית אף בעלמא יד שמאלית ואין מיעוט אחר מיעוט נמי ליכא לאקשויי דהא (ו) מכולהו שמעינן מינה ימנית לא וא"כ כל הני למה לי. לה] הני לישני לא נהירא דכל שני כתובין הבאין כאחד שבהש"ס אין דומין לאלו דכי אמרינן אין מלמדין הני מילי כשגילה שני כתובין בשני דברים דאמרי' דאי ניחא למילף מינייהו נכתוב חד וניליף אידך מיניה אבל הכא דבחדא מילתא כתיבי אינן שני דברים הבאין כאחד אלא קראי יתירי נינהו. ונראה בעיני דמדכתיב כל הנך יתירא ילפינן לה כאן גילה לך שמאלית אבל בעלמא כל כף הוה ימין דאי למילף מה כאן שמאלית אף בעלמא שמאלית מכדי דאם אינו ענין כאן תנהו ענין לכל המקומות הוא ואם כן בחדא יתירא סגי ונכתוב תלתא ונשתוק חד לגופיה וחד מה כאן שמאלית וכו' וחד שלא תאמר מיעוט אחר מיעוט הוא: **אמר ליה ר' ירמיה לר' זירא.** כיון דדרשת לו] א)(כל השנוי בפרשת מצורע עני לדרשה) כל שמאלית דמצורע ב) דריש נמי על בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית בין בשמן מצורע עשיר בין בעני: **למה לי.** כיון דכתיב ג) על דם האשם יתן את השמן אנא ידענא דעל לז] ידו הימנית היא

דהא

אותן שיריים אסורין באכילה. וא"ת כיון דלסילי הרי הוא כאילו לא נשתייר כלום והיאך מקטיר קומץ עליהם הא בכל זבחים קא"ר יהושע דהיכא דלא נשתייר כלום דאין זורק לח] הדם וי"ל כיון דילפינן מנחה מזבח תהא כזבח לט] דכיון דלא אבדו הוי כאילו הן בעין וצריך לחלק בין זה לנטמא דכיון דאין זבח נפסל ע"י חסרון אע"ג דשיריים נפסלין עבדינן ליה כזבח להקטיר קומץ עליהם: **אותן** שיריים מה הן באכילה. הוה מצי למיפשטה מהא דאם משנפרסה נפרס לחמה הלחם פסול: **אין** מיעוט מ] אחר מיעוט אלא לרבות. ואם תאמר ולשתוק מתרוייהו וכי האי גוונא מצי להקשות בכל מיעוט אחר מיעוט נ]: **על** בהן ידו הימנית כו'. בין דעני בין דעשיר קא בעי דכיון דכתיב על דם האשם ועל מקום דם האשם ממילא ידעינן בשמן וה"ה דמצי למיבעי מתנוך אוזן ולפי שהתחיל לדרוש כף דמצורע קא מסיק על בהן מאי דרשת ביה בין דעני בין דעשיר:

על

עין משפט נר מצוה

נב א מיי' פי"א מהל' פסוה"מ הלכה כ:

* * *

מוסף רש"י

הובא בסוף המסכת

* * *

שיטה מקובצת

א] דאמר קרא מן המנחה עד דאיתה כו' והשאר נמחק: ב] דאיתא לכולה מנחה ואידך והשאר נמחק. וא"ת מנ"ל לר"ל דאמר דר' יהושע דריש האי קרא ופסיל במנחה הרי לר"א לא דרשי' הכי ור' יהושע לא פליג עליה אלא בלא נשתייר כלום דהו"ג משמע פשטא דמתניתין דקתני נטמא שיריה כו' כמדת ר' יהושע פסולה משמע כמדתו בזבחים דאמר אין בשר אין דם כו' ובנשתייר מודה וי"ל דע"כ צ"ל דר"י יהיה סובר במנחות טעם זה דמן המנחה עד דאיתא לכולה מנחה דאי לאו הכי אמאי פסול במנחות בשלמא בזבחים פסול דכתיב ועשית עולותיך הבשר והדם אם אין בשר אין דם מיהו כי איכא מקצת בשר ודאי זורק את הדם אלא במנחות אמאי פסול כלל דלא ילפינן מזבחים דמה לזבחים שכן מיני דמים אלא ודאי טעמא דר"י מקרא דמן המנחה וא"כ אין לחלק בין נשתייר ללא נשתייר אלא יש לנו לפסול בתרוייהו. ור' יוחנן סבר דמן המנחה שהיתה כבר והדר ילפינן מנחות מזבחים ומדין (זה) [זה] אין לחלק בגלויי מילתא בעלמא הוא דגלי קרא בזבחים וה"ה לכל הנקרבים והכי משמע פשטא דמתני' דתנן כמדת ר"י פסולה משמע כמדתו בזבחים דמזבחים גמר לה ולר"ל לא קשי דודאי מנחות לא גמרינן מזבחים כלל והא דקאמר כמדת ר"י היינו משום דאי לאו גלי לן בזבחים אם אין בשר אין דם לא הוה דרשינן מן המנחה למימר עד דאיתא לכולה מנחה. תר"ח: ג] המנחה שהיתה כבר איתיביה ר"י לר"ל והשאר נמחק: ד] איתיביה ר"י וא"ת ומאי פריך [דילמא] ר"ל לא יליף מילתא ממילתא וא"כ לא ילפינן מנחה מבזיכין והא לעיל לא צריך למפרך מהא דהכא אם לא ר"ל הא דקאמר ומנחה ממנחה יליף וי"ל בשלמא לעיל אי לא מילתא ממילתא ליכא מפרך מלחם הפנים דבלחם הפנים גופיה ליכא קרא דלא הוי לא סברא בעלמא ליפסול אחר קמיצה כמו קודם וסברא בעלמא לא סברי להו אבל לר"ל דאיתי קרא לפסול במנחה אם דאתא דקרא להכי אתא ע"כ יליף לחם הפנים ממנחות דאיכא גז"ש אזכרה אזכרה. וי"ל דר"י הקשה פה אל פה אם איתא דר"ל לא יליף מילתא מילתא הוי משיב לו דלא יליף. תר"ח: ה] נפרס לחמה: ו] תיבת ם נמחק: ז] ואמר ר' אלעזר. גופיה דמתני' הו"מ לאקשויי וי"ל אלא איידי דאייתי לעיל אקשויי ר"א אדר"א מייתי נמי הא. תר"ח: ח] אליעזר היא אי: ט] להא שמעתא. פי' להא דאמר רב אדא בר אהבה זאת אומרת כו' וקשיא להר"ם דמ"מ תשובת חסרון דבעל מום שהרי לא פסל לעיל דקאמר אין מקטיר קומץ עליהם ואי פליגי אפי' במנחת צבור א"כ אין חסרון בצבור לכך נראה להר"ם דפריש להא שמעתא דצבור שאני וע"ז קאמר רב יוסף לרב פפא מי לא עסקינן דפליגי במנחת צבור וא"כ אינו יכול לומר צבור שאני אבל לעולם דקאמר רב אדא בר אהבה ואת אומרת קאי שפיר. תר"ח: י] א"ל רב יוסף מי לא עסקינן ר"י ור"ל במנחת צבור הוא דפליגי אמר רב ביא תניא והשאר נמחק: יא] תיבת והנותרת נמחק: יב] אסורים באכילה אות ל' נמחק: יג] הנותרת מן המנחה ולא: יד] ור' ינאי אמר המנחה כו'. נ"ל דלשון אחרון של רש"י ז"ל עיקר דללישנא קמא קשה דא"כ תרי קראי בחסרון למה לי לר' ינאי ועוד דאין סברא מר דר' יוחנן פליג אר' ינאי רבו. וא"ת למה אנו משנים א) פי' שמן המנחה שהיתה כבר אע"ג דלא איתא השתא וי"ל דהתם מעניינו בא מעניינו התם כתיב והרים מן המנחה וקאמר (רשב"ל) [ר' יוחנן דפליג אדרשב"ל] דהמנחה לא קאי אלא אוהרים אבל והקטיר המנחה השתא) [אע"ג דליתא השתא] אבל הכא ע"כ המנחה קאי אוהנותרת דמשמע משום הכי יאכלו כל הנותרת מן המנחה שהיתה כבר כי הוי (משום) [משמע] דקאי אוהנותרת דמשמע לפסול משום הכי כפו כן דריש הכי מן המנחה לפסול משום דמסבא קרא להנותרת לא] בא להכשיר בזו נשתנה מניה אבל לעיל מיירי מקרא דכתיב מן המנחה ברא דרשי מן המנחה שהיתה כבר להכשיר אע"ג דליתא אתא. תר"ח: תוס' אחרות שהיתה כבר על לשון ראשון דרש"י קשה דא"כ במאי לוקים לר' ינאי הני תרי קראי דברייתות דלעיל דמפעטי תה שחסרה וללשון אחרון קשה דדרשינן הכא מן המנחה שהיתה כבר לפסולא ולעיל דרשינן ליה להכשיר וצ"ל דאף ר' ינאי סמוך ונותרת. תוס' אחרות: טו] מאי זריקה דם יש: טז] דאיתא לכולה מנחה קיימת ואי לא לא יקטיר את אזכרתה: יז] יקטיר הס"ד ומה"ד מר ורבי אלעזר כו' לא כו' ואח"כ מה"ד ומקטיר עליו את הבזיכין אלמא שירים שחסרו בין סילוק בזיכין דהוי כמו בין קמיצה: יח] בשבת טומאה: יט] שמעתא דרב אדא בר אהבה: כ] עסקינן כלומר מהכא לא משמע דחסרון כבעל מום דמי משום דפלוגתא נמי דקאמר ר"ל שאר נמחק: כא] סלת בעי עשרון (שמא) ובעי לוג (שמן) דאמר בפ' כו' שמן הס"ד ומה"ד מן המנחה: כב] קומץ תרי: כג] כלום דנפקא: כד] וקומץ מעכבות זו את זו בזמן שלא הקטיר מלבונתה והד"א: כה] חסרה לבונה בשעת: כו] קראי מסולתה ומן המנחה כו' לא ג"ב דהוא לגופיה: כז] לאו חד: כח] מה"ד והנותרת מן הנותרת כגון הנך דמתחלה: ל] תיבות בן בתירא עד

מסורת הש"ס

א) נ"ל מנחה יקטיר ואי לא לא יקטיר. רש"ק, ב) לעיל ח., ג) רש"ק, ד) דפלוגתא דר' יוחנן. רש"ק, ה) [לקמן כ.], ו) [לקמן פח.], ז) [יומא מג. וש"נ], ח) נפי פי' התוס' דלקמן ל"ג בגמ' בשמן מצורע עשיר מהרש"ק, ט) וריקת דם. רש"ק, י) תוס. רש"ק, כ) יקטיר את אזכרתה המנחה ואי לא לא יקטיר את אזכרתה כל"ל. רש"ק, ל) אע"ג דלאחר סילוק נפרס אלמא כו' בין קמיצה כל"ל. רש"ק, מ) דפלוגתא דלעיל דקאמר ר"ל. רש"ק, נ) מסולתה סלת בעי עשרון: משמנה. דמנחה בעי לוג שמן דאמרי' בפרק כו' שמן: מן המנחה פרט למנחה שחסרה היא דמנחה כו' כל"ל. רש"ק, ס) [ויקרא יד], ע) [ויקרא ב, ה], פ) [נ"ל מעכבות זו את זו וזמן שלא הקטיר מלבונתה כלום אבל אם הקטיר וכו' יעב"ץ], צ) רש"ק מ"ו, ק) יפלוג. רש"ק, ר) בינייהו הס"ד בן בתירא אומר יחזיר קומץ לתוך הכלי כל"ל. רש"ק, ש) רש"ק מ"ו, ת) נ"ל לגופיה וחד לגלויי לכל מקום דנאמר כף אינו אלא ימין, א) רש"ק מ"ו, ב) דשני בפרשת מצורע. רש"ק, ג) [ויקרא יד], ד) [וכן הקשו תוס' ב"ק פו: ד"ה ואין ועי' תוס' יומא מ. ד"ה תרי סי' פירוק על זה].

* * *

תורה אור השלם

1. וְהֵרִים הַכֹּהֵן מִן הַמִּנְחָה אֶת אַזְכָּרָתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיְיָ: ויקרא ב ט
2. וֶהֱבִיאָהּ אֶל בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים וְקָמַץ מִשָּׁם מְלֹא קֻמְצוֹ מִסָּלְתָּהּ וּמִשַּׁמְנָהּ עַל כָּל לְבֹנָתָהּ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת אַזְכָּרָתָהּ הַמִּזְבֵּחָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיְיָ: ויקרא ב ב
3. וַיַּקְרֵב אֶת הַמִּנְחָה וַיְמַלֵּא כַפּוֹ מִמֶּנָּה וַיַּקְטֵר עַל הַמִּזְבֵּחַ מִלְּבַד עֹלַת הַבֹּקֶר: ויקרא ט יז
4. וְלָקַח הַכֹּהֵן מִלֹּג הַשָּׁמֶן וְיָצַק עַל כַּף הַכֹּהֵן הַשְּׂמָאלִית: ויקרא יד טו

* * *

הגהות הב"ח

(א) גמ' ומאן דפסל נ"ב אגב מנחה שחסרה בין קמיצה להקטרה: (ב) רש"י ד"ה במנחת נסכים וכו' לא יזרוק הדם הס"ד: (ג) ד"ה מי לא עסקינן פלוגתא דלעיל נמי בעומר ודאמר ר"ל אין מקטירין וכו' הפנים הס"ד ואח"כ מ"ה מסלתה סלת עשרון בעי: (ד) ד"ה שהיתה כבר וכו' איכא בינייהו הס"ד ואח"כ מ"ה בשמאל כו' בן בתירא אומר יחזיר קומץ לתוך הכלי: (ה) ד"ה שמאלית וכו' נמי אצל עשיר: (ו) ד"ה אלא מדכתיב וכו' ליכא לאקשויי דהא מדכתיב כולהו שמעינן מינה ימנית לא דאם לא כן כל הני:

* * *

שיטה מקובצת (המשך)

תיבת בימין נמחק ומה"ד כאן שמאלית מדאצטריך הכא למשרי שמאלית מכלל דכל הני דעלמא ימנית הס"ד ומה"ד לגופיה שמאלית ולא ימנית ובעלמא בין שמאלית בין ימנית הס"ד ומה"ד שמאלית אחרינא כתיב בה בעשיר הס"ד: לא] אחר מיעוט דתרוייהו שמעינן: לב] בעני ואי משום מיעוט: לג] ארבע שמאלית כתיבי תרי בעני ותרי בעשיר חד לגופיה שמאלית ולא ימנית וחד לכאן שמאלית ולא אחר מדאצטריך למשרי הכא וחד לגלויי עלייהו כו' שלא תאמר דאי דקמא להכי אתא כו' אלא מדכתב רחמנא האי בתרא: לד] לשון אחר ארבע שמאלית תרי כו' וחד בעשיר שלא תאמר כו' אישתני נמי בימין ותרי כו' שני כתובין הבאין כאחד דאי כתב חד הוא כו' אף בעלמא נמי שמאלית ואין כו' דהא מכלהו שמעינן ימנית לא: לה] הני לישני לא כו' כאחד שבתלמוד אין דומין לאלו כו' דאי הוה ניחא למילף מינייהו כו' כתיבי אינם שני כתובין הבאים כאחד אלא כו' כל הנך יתירא ילפינן כאן גילה לך כף שמאלית אבל כו' דאי למילף מהכא שמאלית: לו] דדרשת כל שמאלית השנוי בפרשת מצורע דרוש נמי על בהן ידו והשאר נמחק: לז] ידענא דעל בהן ידו: לח] הדם ואומר ר"י כיון דלא ידעינן במנחות אלא דגמרי' מזבחים ה"ו לבא מן הדין להיות כגרון וכי היכי דמהני שיור בזבחים ה"ה במנחות להקטיר קומץ עליהם אבל באכילה כמו בזבחים לא דלקמן איכא קרא לאסור שירים עוד פי' הר"ר חיים נ"ע דיתור קרא דמנחה שהיתה כבר מגלה לנו לומר כן דאל"כ לשתוק מיניה ומסילא ידענא דפסול דהוי כמו נטמאו. תר"ח: לט] תהא כזבח ס"א ובזבח אם נשתייר כזית בשר זורק את הדם ה"נ במנחות היכא דנשתייר מקטיר הקומץ עלי': מ] אחר מיעוט. גליון וי"ל דאין זה פירכא דא"כ בשלח בכל התורה מיעוט אחר מיעוט אלא ודאי נכתבה לומר שלא נעשה לא קו"ח ולא דין אחר. תר"ח ארבע שמאלית כתיבי חד לגופיה שמאלית ולא ימנית ושני לגלויי בעלמא דבר"מ דנאמר כף אינו אלא ימין ושלישי לגלויי דלא נימא אין מיעוט אחר מיעוט. אלא לרבות ורביעי דכיון דאיצטריך השלישי לגלויי על השנים דלא נימא מיעוט אחר מיעוט א"כ הוי השלישי כמו צריך לגופיה והו"א מה כאן שמאלית אף בעלמא שמאלית דאצטריך שלישי לגלויי על השנים אבל השתא דכתיב רביעי שי"מ דדרשינן מיניה כאן שמאלית דאל"כ לשתוק קרא מיניה דהאי רביעי ורש"י פי' בו ג' לשונות וכולם קשים להבין: הקונה בקונטרס אדרבה מתרי קראי קמאי הו"א אין מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות איצטריך שלישי לומר שמצורע בשמאל והרביעי לומר מה כאן שמאלית אף בעלמא נמי שמאלית ותירץ דכיון דכתיב השלישי וגילה לנו דתרי קראי קמאי לאו למיעוט אתי מעתה נעמיד אלו שני המסוקים חד בעני וחד בעשיר לגופיה לומר שמאלית ולא ימנית ומן השלישי הו"א מה כאן שמאלית אף בעלמא שמאלית בא הכתוב הרביעי לגלות שלא נדרוש כך אלא כאן שמאלית הא כל מקום כו':

א) [נראה דל"ל למה אנו משנים הכא פי' מן המנחה ממה שפירש לעיל גבי קרא דוהרים מן המנחה שפירשו שמן המנחה וכו'].